

Domnule Președinte,

Subsemnatul **ROȘCA STĂNESCU SORIN ȘTEFAN**, identificat cu CI seria nr. ,
CNP , domiciliat în județul Ilfov, Sat Siliștea Snagovului, Comuna Gruiu, str.
, *inculpat condamnat în cauza ce a făcut obiectul dosarului mai sus menționat*, prin
avocat Chitic Mircea Victor Daniel, cu sediul în București, str. Hristo Botev nr. 7 et. 4 ap. 4, sector 3
formulez în termen în temeiul art. 436 și 438 al. 1 pct. 1 și 12 C.pr.pen. prezentul

RECURS ÎN CASAȚIE

împotriva deciziei penale 1156/A din 07.10.2014 pronunțată în dosarul 3004.01/3/2006 de către Curtea de Apel București prin care am fost condamnat la pedeapsa doi ani și patru luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și k C.pen., *având în vedere că hotărârea atacată nu face parte din categoria hotărârilor care nu pot fi atacate cu recurs în casație, vă solicit să admiteți recursul în casație vizând latura penală, urmând să constatați că acesta este întemeiat pe următoarele cazuri de casație:*

- I. În cursul judecății nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, judecata fiind efectuată de o instanță inferioară în grad celei competente (art. 438 alin. 1 pct. 1 C.pr.pen.),
- II. În hotărârea mai sus menționată au fost aplicate la individualizarea pedepsei alte limite decât cele prevăzute de lege (art. 438 alin. 1 pct. 12 C.pr.pen.)
- III. subsemnatul am fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală (art. 438 alin. 1 pct. 7 C.pr.pen.)

motiv pentru care, verificând conformitatea hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile, vă solicit respectuos ca:

1. În temeiul art. 448 al. 2 lit. b C.pr.pen. să admiteți recursul în casație, casând hotărârea atacată urmând a dispune rejudecarea cauzei de către instanța competentă - Înalta Curte de Casație și Justiție - ținând cont la individualizarea pedepsei subsemnatului de normele penale în vigoare aplicabile în speță, sau, în subsidiar,
2. În temeiul art. 448 al. 2 lit. a C.pr.pen. să admiteți recursul în casație, casând hotărârea atacată urmând a înlătura greșita aplicare a legii și a dispune încetarea procesului penal față de subsemnatul în temeiul art. 396 al. 6 rap. la art. 16 lit. f. C.pr.pen..

În fapt, contrar apărărilor invocate și probatoriilor depuse de subsemnatul, Curtea de Apel a reținut că este competentă a mă judeca - deși subsemnatul aveam la momentul judecării apelului calitatea de senator, și a reținut că „*vinovăția inculpatului Stănescu Roșca Sorin Ștefan cu privire la infracțiunea de utilizare a informațiilor privilegiate, față prev. și ped. de art. 279 alin. 1 cu referire la art. 245 alin. 1 teza I din Legea 297/2004 și infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat, prev de art. 7 din Legea nr. 39/2003, este, în cauză, dovedită*”, instanța condamându-mă la 2 ani și 4 luni închisoare în temeiul normei penale mai puțin favorabile subsemnatului pentru niște fapte față de care intervenise prescripția specială a răspunderii penale, singurul motiv invocat de instanță ca argument al înlăturării apărărilor subsemnatului constituindu-l faptul că „chiar dacă potrivit codului penal anterior termenul de prescripție specială a răspunderii penale este împlinit pentru infracțiunea de utilizare a informațiilor privilegiate, infracțiunea de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat prev. de art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 are limite mari de pedeapsă, de la 5 la 20 de ani, iar Curtea s-a orientat spre aplicarea unei pedepse ferme (...)”. (pagina 82 din Decizia 1156/A din 07.10.2014)

Față de cele de mai sus vă solicităm respectuos să constatați că:

I. În cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, judecata fiind efectuată de o instanță inferioară în grad celei competente.

În fapt, subsemnatul am fost ales în data de 09.12.2012 și validat la data de 19.12.2012, senator în colegiul uninominal 2 din Circumscripția electorală nr.16 Dâmbovița.

Față de această situație, învederez instanței de recurs că articolul 40 din noul Cod de Procedură Penală atrage o competență materială specială după calitatea persoanei, stipulând că: **„Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați, și membri din România în Parlamentul European (...)**,

articol care preia în întregime conținutul art. 29 al. 1 lit. a-e din vechiul Cod penal care stipula că: **„Înalta Curte de Casație și Justiție: 1. judecă în primă instanță: a) infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și europarlamentari; (...)**

Față de această situație subliniem că norma penală din noul Cod penal (și cu atât mai puțin dispozițiile vechii reglementări penale) NU face nicio diferență în instituirea competenței materiale speciale după calitatea persoanei în funcțiune de momentul săvârșirii faptei de către persoana care are calitatea de senator sau deputat, **Înalta Curte fiind competentă să judece deputații și senatorii indiferent de momentul în care aceștia ar fi săvârșit presupusa faptă penală**, art. 48 din Noul Cod Penal (respectiv 40 din vechiul cod) păstrând regula de prorogare de competență pentru ipoteza în care dobândirea calității prevăzută de art. 40 n.C.p. (29 v.C.pen.) a avut loc după săvârșirea infracțiunii, prevederile ambelor coduri fiind similare:

art. 48 n.C.pr.pen. al. 2: **„Dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței, cu excepția infracțiunilor săvârșite de persoanele prevăzute la art. prevăzute în art. 29 pct. 1 40 alin (1)”**

dispoziție legală preluată *ad literam* din vechea reglementare:

art. 40 v.C.pr.pen.: **„Dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței, cu excepția infracțiunilor săvârșite de persoanele prevăzute în art. 29 pct. 1”**

În contextul acestei perfecte continuități de reglementare între vechiul și noul cod de procedură penală vom aminti dispozițiile Deciziei nr. 67 din 13 februarie 2003 pronunțate de Curtea Constituțională a României referitoare la **exceptia de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin.2 din vechiul Codul de procedura penala** și care a dispus că **„Curtea constata ca dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedura penala contravin prevederilor art.69 alin.(2) din Constituție, în măsura în care sunt înțelese și aplicate în sensul ca senatorii și deputații vor fi judecați de alte instanțe decât Curtea Supremă de Justiție în cazurile în care sesizarea instanței a avut loc anterior datei dobândirii mandatului de parlamentar, urmand ca în aceste cazuri să se aplice direct norma de procedura consacrată prin Legea fundamentală.”**

Față de această situație reiterăm *in integrum* Înaltei Curți argumentele avute la acel moment în vedere de Curtea Constituțională pentru a stabili sfera de aplicabilitate a art. 40 din v.C.pr.pen., dispoziție care, intergral preluată de noua normă procedural penală, nu justifică o schimbare a interpretării sale atâta vreme cât dispozițiile Constituționale (art. 69) sunt neschimbate:

„Cea de a doua măsura de protecție consta în stabilirea competenței de judecată a Curtii Supreme de Justiție, în cazul deputatului sau senatorului trimis în judecată, penala sau contravențională. Caracterul protector al acestei norme se releva în aceea că parlamentarul trimis în judecată este scos de sub jurisdicția instanței careia i-ar reveni competența potrivit regulilor generale - fiind aparat în acest fel de presiunile și de vrajmasiile locale - și i se da posibilitatea de a fi judecat de Curtea Supremă de Justiție, care, în raport cu poziția pe care o detine în sistemul judiciar, prezintă cele mai înalte garanții de independență și imparțialitate.

Recurs în casație

Având în vedere faptul că art.69 alin.(1) din Constituție nu face nici o distincție, rezultă că textul se referă la toate cazurile în care un parlamentar este judecat în timpul exercitării mandatului sau pentru o faptă penală sau contravențională, **indiferent de data la care a fost sesizată instanța - înainte sau după dobândirea de către faptuitor a calității de deputat sau senator.**

Acest înțeles al prevederilor art.69 alin.(1) din Constituție rezultă, în egala măsură, din scopul reglementării, căci **ar fi lipsit de rațiune să se admită ca legiuitorul constituant a urmărit asigurarea unei judecări imparțiale numai pentru parlamentarii trimiși în judecată în timpul exercitării mandatului, iar nu și pentru cei ce se afla în curs de judecată în perioada exercitării mandatului, în temeiul unor acțiuni judiciare pornite anterior.**

În aceste condiții, așa cum se reține și în punctul de vedere comunicat de Avocatul Poporului, **prevederile art. 40 alin.2 din Codul de procedura penală pot fi considerate constituționale numai dacă sunt aplicate în sensul că schimbarea calității persoanei fizice în parlamentar atrage, în mod obligatoriu, stabilirea competenței de judecată a Curtii Supreme de Justiție.**

Prevederile art.69 alin.(1) din Constituția României, privind competența Curtii Supreme de Justiție, constituie norme de procedură penală cu statut constituțional. Poziția supremă a Constituției în ierarhia actelor normative are drept consecință și faptul că legile și celelalte acte cu caracter normativ nu trebuie să contravină Legii fundamentale.

Pe de altă parte, Curtea constată că este întemeiată și opinia instanței de judecată care a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate, în sensul că dispozițiile art.40 alin.2 din Codul de procedură penală contravin principiului egalității în drepturi a persoanelor aflate în aceeași situație juridică, prevăzut în art.16 alin.(1) din Constituție.

Tot astfel cum principiul inviolabilității parlamentare, consacrat prin prima teză a art.69 alin.(1) din Constituție, apara, deopotrivă, mandatul parlamentar, independența Parlamentului, dar și persoana titularului mandatului, norma de competență materială stabilită prin teza a doua a aceluiași text constituțional este menită să apere nu numai mandatul senatorului sau deputatului judecat pentru o faptă penală, ci și persoana parlamentarului aflat în situația de inculpat într-un proces penal.

Or, **în condițiile în care membrii Parlamentului au același statut juridic, compus din aceleași drepturi și obligații, judecarea unora dintre aceștia de către Curtea Supremă de Justiție, iar a altora de către instanțe inferioare - luând în considerare numai data trimiterii în judecată, irelevantă sub aspectul protecției judiciare la care sunt îndreptați în mod egal toți parlamentarii - este vadit discriminatorie și deci contrară prevederilor art.16 alin.(1) din Constituție.**"

Ținând cont de evidența normei procedurale penale române în vigoare, față de perfectă continuitate între cele două reglementări procedurale dar și față de interpretarea lipsită de echivoc dată normei procedurale de către Curtea Constituțională, arătăm onoratei instanțe de Recurs că în prezenta cauză competență pentru judecarea subsemnatului nu era Curtea de Apel București, ci Înalta Curte de Casație și Justiție, motiv pentru care vă solicităm să constatați că hotărârea Curtii de Apel București trebuie să fie casată pentru motivul că **„în cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, judecata fiind efectuată de o instanță inferioară în grad celei competente”.**

II. În hotărârea mai sus menționată au fost aplicate la individualizarea pedepsei alte limite decât cele prevăzute de lege, cu încălcarea art. 5 n.C.pen.:

Având în vedere că analiza „*limitelor de pedeapsă aplicate*” în individualizarea unei pedepse, ca motiv de casare a unei hotărâri în temeiul art. 438 al. 1 pct. 12 n.C.pr.pen., NU presupune doar compararea mecanică a limitelor de pedeapsă aplicate cu cele existente în norma penală invocată ca temei de către instanța a cărei hotărâri este atacată, ci și **verificarea mecanismului complex de stabilire a normei incidente în speță din perspectiva imperativului de a aplica legea penală mai favorabilă impus de art. 5 n.C.pen. cu aplicarea principiului *mitior lex*, vă învederez următoarele:**

Recurs în casație

A. Instanța de Apel m-a condamnat în temeiul unei dispoziții penale mai puțin favorabile astfel că în aplicațiunea principiului *mitior lex* pedeapsa rezultantă și regulile de prescripție a răspunderii penale conform noului cod penal îmi sunt mai puțin favorabile.

În fapt, în cursul motivării sale instanța a considerat că „**vinovăția inculpatului Stănescu Roșca Sorin Ștefan cu privire la infracțiunea (...) infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat, prev de art. 7 din Legea nr. 39/2003, este, în cauză, dovedită**” și că „**infracțiunea de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat prev. de art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 are limite mari de pedeapsă, de la 5 la 20 de ani**”, motiv pentru care a dispus „**condamnarea inculpatului pentru ambele infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată**” (pag. 82 din Decizie).

În pofida analizării presupuselor mele fapte în temeiul vechii reglementări penale, instanța de apel a considerat că în ceea ce mă privește „**În aplicarea art. 5 Cod penal, Curtea a identificat ca fiind mai favorabile inculpatului dispozițiile Codului Penal**” din 2014 (n.n.), deși, în același dosar și pentru persoane cu acuzații similare - „**sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat**” și „**manipulare a pieței de capital**” (art. 279 din Legea 297/2004), „**Curtea a constatat că legea mai favorabilă aplicată (...) este Codul penal anterior**” și a hotărât că „**pentru infracțiunea de complicitate la manipularea pieței de capital, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, potrivit art. 122 alin. 1 lit. d din Codul penal din 1969 rap. la art. 124 din Codul penal din 1969**” statuînd că „**Termenul de prescripție specială a răspunderii penale a început să curgă la 07.04.2004 și s-a împlinit în iulie 2012 cu consecința încetării procesului penal (...)**” (paginile 73 - 74 din Decizie).

Față de această situație subliniez că în aplicarea principiului *mitior lex* validat de Decizia Curții Constituționale 265/2014, **legea penală mai favorabilă pentru subsemnatul era vechiul cod penal și nu Codul penal în vigoare**, cum în mod greșit a constatat Curtea de Apel, concluzie care se impune „**având în vedere tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni (...), mult mai aspru, instituit de Codul penal în vigoare**”, astfel cum corect a reținut instanța de apel (cu privire la alți inculpați) la pagina 74 din decizia 1156/A, precum și perioadele mai lungi de prescripție specială.

1. Cu privire la pedepsele aplicabile faptelor presupus a fi comise de subsemnatul:

(a) Cu privire la infracțiunea de „**utilizare a informației privilegiate**”, considerăm în temeiul principiului activității legii penale că **legea aplicabilă în individualizarea răspunderii penale este OUG 28/13.03.2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele regmentate** - dispoziție legală în vigoare până la 29.07.2004 - data intrării în vigoare a Legii 297/2004, moment când presupusele fapte de care sunt acuzat fuseseră deja săvârșite. Or, având în vedere că art. 181 din OUG 28/2002 prevedea o pedeapsă cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani pentru săvârșirea cu intenție a faptei de utilizare de informații privilegiate, este evident că **pedeapsa maximă aplicabilă subsemnatului pentru săvârșirea acestei infracțiuni este de 5 ani.**

(b) În ceea ce privește infracțiunea de „**aderare sau sprijinire a unui grup infracțional organizat**”, arăt că deși limitele de pedeapsă prevăzute de art. 367 n.C.pen. sunt inferioare celor prevăzute de art. 7 alin 1 pentru varianta tip a amintitei infracțiuni, fapta subsemnatului trebuia să fie încadrată în dispozițiile **art. 7 alin. 2 din legea 39/2003** care prevede că „**Pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. 1 nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organiza**”. În aplicațiunea acestei dispoziții legale, instanța trebuia să constate că scopul grupului infracțional a fost săvârșirea infracțiunii de manipulare a bursei, astfel că limitele pedepsei pentru faptele incriminate de Legea 39/2003 trebuiau raportate la disp. art. 181 din OUG 28/2002 (resp. disp. art. 279 din Legea 297/2004), limita specială fiind de 5 ani.

2. Cu privire la termenele de prescripție ale răspunderii penale corespunzătoare celor 2 infracțiuni de care sunt acuzat, analizate din perspectiva art. 5 n.C.pen.:

Instanța trebuia să constate că deși atât articolul 122 al. 1 lt. d din vechiul Cod Penal cât și art. 155 alin 1 lit d noul Cod penal că prevedeau că *Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt: (...) d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;* - perfectă continuitate între vechea și noua normă penală care impuneau concluzia că termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului va fi de 5 ani, în ceea ce privește dispozițiile referitoare la prescripția specială a răspunderii penale instanța trebuia să constate că dispozițiile vechiului Cod Penal în vigoare la data săvârșirii faptei (anterior modificării acestuia prin Legea 63/2012) îmi sunt mai favorabile decât dispozițiile noului Cod Penal.

Arăt pe această cale că vechea reglementare penală prevedea la art. 124 - *Prescripția specială* că „*Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut de art. 122 este depășit cu încă jumătate.*” în timp ce art. 155 din Noul Cod penal stipulează la al. 4 C.pen. prevede că „*Termenele prevăzute în art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.*”

Față de limitele de pedeapsă identice între vechea și noua reglementare penală pentru fiecare din faptele de care sunt acuzat este evident că, având în vedere durata net inferioară a termenului special de prescripție calculat conform vechii reglementări penale, în aplicațiunea art. 5 n.C.pen., instanța trebuia să identifice legea penală mai favorabilă ca fiind vechiul Cod penal și, având în vedere momentul săvârșirii faptei (07.04.2004) și aplicând prevederile art. 124 din vechiul Cod Penal (anterioare modificării aduse de Legea 63/2012), Curtea de Apel trebuia să constate că termenul de prescripție specială a răspunderii penale este de 7 ani și 6 luni pentru cele două infracțiuni de care sunt acuzat.

Or, având în vedere că infracțiunile de care sunt acuzat prevăzud un **maxim special de 5 ani de închisoare**, în mod evident **răspunderea penală a subsemnatului s-a prescris după 7 ani și șase luni de la presupusa comitere a faptei (07.04.2004)**, ceea ce impune concluzia că prescripția specială prevăzută de art. 124 v.C.pen. a intervenit la data de 07.10.2011 (respectiv 04.10.2012 dacă vom avea în vedere soluția - neîntemeiată în opinia noastră - a suspendării cursului prescripției speciale pe perioada în care dosarul s-a aflat în fața Curții Constituționale, respectiv 17.09.2010 - 14.09.2011).

Pentru acest motiv, dacă vom ține cont de cele reținute de către instanța de apel în hotărârea sa la pagina 82 - conform căreia „*inculpatul Stănescu-Roșca Sorin-Ștefan a utilizat la data de 7.04.2004 informația privilegiată (...), operațiunile de cumpărare vânzare a acțiunilor cu simbolul RRC subsumându-se scopului grupului infracțional organizat (...)*” dar și de către reprezentantul Ministerului Public, care în ședința publică din 09.09.2014 a învederat că „*din acest punct de vedere legea penală mai favorabilă ar trebui să fie apreciată legea veche, termenul de prescripție calculat pe legea veche, având în vedere că maximul special de pedeapsă care ar putea fi aplicat în cauză este de 5 ani, neputând depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de manipulare a pieței de capital, indiferent de modalitatea în care aceasta ar fi fost stabilită*” (pag. 55 din Încheierea din 09.09.2014) - este evident că în speță sunt incidente în temeiul art. 5 n.C.pen. dispozițiile vechiului cod penal și că de la data săvârșirii presupusei fapte de „*utilizare a informațiilor privilegiate*” și până la momentul condamnării subsemnatului (7.10.2014) s-au scurs mai mult de 7 ani și 6 luni, motiv pentru care în ceea ce mă privește a intervenit prescripția specială a răspunderii penale.

3. Cu privire la calculul termenelor de prescripție specială și presupusa existență a unei cauze de încetare a procesului penal.

Indiferent de legea sub incidența căreia s-ar fi calculat prescrierea specială a răspunderii penale a subsemnatului, arăt că **este neîntemeiată soluția instanței de apel care a considerat că la termenul prescripției speciale** (calculat fie potrivit disp. art. 124 v.C.pen. fie în conf. cu art. 155 al. 4 n.C.pen.) **trebuie adăugat „intervalul de timp de la 17.09.2010 la 14.09.2011, perioadă în care cursul prescripției, potrivit art. 156 C.pen. a fost suspendat datorită imposibilității continuării procesului penal urmare a judecării cauzei până la soluționarea cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate cu care a fost sesizată Curtea”,** și asta pentru următoarele motive:

- a) suspendarea procesului penal pe perioada soluționării unei excepții de neconstituționalitate nu se încadrează între cauzele de suspendare întrucât **nu este o cauză care nu putea fi prevăzută și de neînlăturat;**
- b) **recurgerea la jurisdicția constituțională nu trebuie să creeze repercusiuni negative asupra celui care recurge la aceste proceduri,** la fel cum nici exercitarea unor căi de atac ordinare sau extraordinare nu suspendă cursul de prescripție specială a răspunderii penale. Or, neluarea în calculul prescripției speciale a răspunderii penale a perioadei în care justițiabilul a parcurs această procedură legală constituțională apare ca o sancțiune a faptului că subsemnatul am uzitat de un drept conferit de lege;
- c) **nu subsemnatul am invocat excepția de neconstituționalitate care a dus la suspendarea cursului prescripției speciale** în ceea ce mă privește, subsemnatul fiind sancționat pentru exercitarea unui drept procedural (legitim în opinia noastră) de către o terță persoană, fapt care încalcă principiului conform căruia răspunderea juridică în general și cea penală în special este o răspundere personală.

Deși soluția instanței se întemeiază pe Circulara emisă de către Secția Penală a ÎCCJ în data de 04.07.2011 - Circulară semnată de o parte din judecătorii acestei secții - arătăm că natura juridică a sus amintitului document nu este similară cu cea a unei decizii de interpretare obligatorii urmare a admiterii unui recurs în interesul legii, și prin urmare nici efectele juridice nu sunt aceleași, **motiv pentru care instanța nu era ținută și nu trebuia (în opinia noastră) să prelungească termenul prescripției speciale cu intervalul cât dosarul s-a aflat în fața Curții Constituționale,** și asta pentru următoarele motive:

„Invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești prezintă un interes general și nu unul particular doar pentru autorul excepției, situație în care ar fi de neconceput ca autorul excepției să nu mai beneficieze de prescripția specială doar pentru că a uzat de un drept constituțional. (O. Rădulescu, P. Rosenberg, A. Tudor, Probleme controversate în legătură cu prescripția specială a răspunderii penale, în Revista Dreptul, nr. 3/2008, p. 165).

Analizând natura suspendării prevăzută de art. 303 alin. 6 s-a apreciat pe bună dreptate că aceasta nu reprezintă o suspendare efectivă a procesului penal, ci se dispune o suspendare formală (O. Rădulescu, P. Rosenberg, A. Tudor, op. cit., p. 165) tocmai pentru a se evita pronunțarea unor soluții judecătorești întemeiate pe texte legale ce contravin legii fundamentale. Mai mult, a fost avut în vedere faptul că dispozițiile legale în vigoare anterior abrogării permiteau ca pe perioada de suspendare a judecării să se realizeze o serie de acte cu caracter de continuitate în desfășurarea procesului – luarea sau menținerea măsurilor preventive, a măsurilor asiguratorii sau de siguranță, precum și măsurile de supraveghere specială a inculpatului (I. Griga, O ipoteză de suspendare a prescripției răspunderii penale, în Revista de Drept Penal, Anul XVII, nr. 4/2011, p. 60).

În niciun caz nu se poate susține că invocarea unei excepții de neconstituționalitate, tocmai prin implicațiile pe care verificarea controlului de constituționalitate le are, este în măsură să împiedice continuarea procesului penal. Apreciem că nici din această perspectivă nu se poate pune problema suspendării cursului prescripției speciale a răspunderii penale pe perioada soluționării unei excepții de neconstituționalitate, atâta timp cât însăși exigențele prevăzute de art. 128 Cod penal nu sunt îndeplinite.

Recurs în casație

Este de necontestat că prescriptibilitatea răspunderii penale operează exclusiv în favoarea infractorului, legiuitorul înțelegând ca prin această cauză care înlătură răspunderea penală să amendeze lipsa de reacție a statului în sancționarea faptelor infracționale. De cele mai multe ori însă, această lipsă de reacție poate fi imputată organelor judiciare, care din varii motive nu au avut capacitatea de a stinge raportul juridic penal prin pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitive. Nu este mai puțin adevărat și faptul că o dată declanșate procedurile penale împotriva infractorului acesta încearcă de cele mai multe ori tergiversarea soluționării cauzei, fie pentru a fi supus cât mai târziu rigorilor sancțiunilor de natură penală, fie pentru a beneficia de efectele prescripției. Cu toate acestea, atâta vreme cât modalitatea de organizare a apărării nu contravine dispozițiilor procedurale, utilizarea tuturor mijloacelor de apărare prevăzute de lege, inclusiv a formulării unor excepții de neconstituționalitate, nu poate fi imputată inculpatului, chiar dacă prin aceasta s-a urmărit și dilatarea timpului în vederea împlinirii termenului de prescripție. A constata că termenul de prescripție încetează a mai curge în favoarea inculpatului care în mod intenționat tergiversează judecata cauzei înseamnă a adăuga la lege, întrucât prescripția nu este condiționată în niciun fel de atitudinea procesuală, chiar culpabilă, a infractorului.

Toate aceste argumente ne crează convingerea că interpretarea potrivit căreia la calcularea termenul de prescripție specială prevăzut de art. 124 trebuie adăugată și perioada în care cauza a fost suspendată în temeiul art. 303 alin. 6 pe perioada soluționării de către Curtea Constituțională a unei excepții de neconstituționalitate, contravine principiilor de drept recunoscute de către legislația noastră penală, dar și voinței legiuitorului.”¹

4. Pe cale de consecință, în situația în care instanța nu ar fi adăugat fără niciun temei legal la termenul prescripției speciale a răspunderii penale a subsemnatului perioada cât dosarul s-a aflat în fața Curții Constituționale, arăt că, și făcând aplicațiunea noului cod penal, instanța trebuia să ia act în temeiul art. 155 alin 4 Cod penal raportat la art. 154 alin. 1 lit. d n.C.pen. că:

- a. cel mai târziu - la data de 07.04.2014 a intervenit prescrierea răspunderii penale a subsemnatului pentru infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizat incriminată de art. 367 n.C.pen.**
- b. la data de 07.04.2014 a intervenit prescrierea răspunderii penale a subsemnatului și pentru infracțiunea de utilizare a informațiilor privilegiate incriminată de art. 279 alin. 1 raportat la art 245 din Legea 297/2004.**

Or, având în vedere că pedeapsa pentru ambele infracțiuni de care am fost acuzat are prevăzut un maxim special de 5 ani de închisoare, în mod evident **răspunderea penală a subsemnatului s-a prescris după dublul termelui prevăzut la art. 154 al. 1 lit. d n.C.pen., „oricâte întreruperi ar interveni”, respectiv la 10 ani de la presupusa comitere a faptei, și anume la data de 07.04.2004, ceea ce impune concluzia că prescripția specială prevăzută de art. 155 al. 4 a intervenit la data de menționată, și, pe cale de consecință, instanța de apel NU putea să „dispună condamnarea inculpatului pentru ambele infracțiuni pentru are a fost trimis în judecată”, pentru simplul motiv că responsabilitatea penală a subsemnatului pentru presupusele fapte de care sunt acuzat era prescrisă începând cu data de 07.04.2014.**

Pe cale de consecință NICI sporul de 4 luni de închisoare care a fost adăugat la pedeapsa principală de 2 ani închisoare, spor intervenit ca urmare a aplicațiunii al. 1 lit. b al art. 39 n.C.pen. (calculându-se o treime din anul de închisoare la care am fost condamnat pentru presupusa comitere a faptei incriminată de art. 279 din Legea 297/2004) este nelegal atâta vreme cât art. 39 din n.C.pen. prevede expres că „În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează ...” !

¹ Calculul termenului de prescripție speciala a raspunderii penale cand cauza a fost suspendata pentru solutionarea unei exceptii de neconstituționalitate - [Milu TIMOCE](#)

Recurs în casație

Cu alte cuvinte, înainte de a fi fost contopite cele două pedepse și aplicat sporul de pedeapsă, instanța trebuia să fi verificat dacă, pentru fiecare infracțiune în parte, nu se găsea în situația de a fi intervenit prescripția sau oricare alt caz dintre cele prevăzute la art. 16 n.C.pr.pen. care ar fi împiedicat tragerea la răspunderea penală. Instanța nu a procedat însă conform dispozițiilor procedurale imperative, ci pare a fi contopit cele două pedepse aplicând sporul prevăzut de lege și, ulterior, „a verificat” dacă pedeapsa rezultantă nu a fost prescrisă... situație absolut bizară și străină spiritului și literei ansamblului dispozițiilor penale în vigoare al această dată.

Față de cele învederate mai sus nu lipsit de relevanță este faptul că în aceeași cauză, pentru inculpata Rus Cerasela-Elena, acuzată ca și subsemnatul de „*sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizațional*” și „*manipulare a pieței de capital*” (art. 279 din Legea 297/2004), „**Curtea a constatat că legea mai favorabilă aplicată (...) este Codul penal anterior**” și a hotărât că „**pentru infracțiunea de complicitate la manipularea pieței de capital, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, potrivit art. 122 alin. 1 lit. d din Codul penal din 1969 rap. la art. 124 din Codul penal din 1969**” statuînd că „**Termenul de prescripție specială a răspunderii penale a început să curgă la 07.04.2004 și s-a împlinit în iulie 2012 cu consecința încetării procesului penal (...)**” (paginile 73 - 74 din Decizie).

Pentru toate aceste motive, aplicând dispozițiile mai favorabile în domeniul prescripției speciale a răspunderii penale ale vechiului Cod Penal, instanța trebuia să constate și în ceea ce mă privește că „**pentru infracțiunea de complicitate la manipularea pieței de capital, s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale, potrivit art. 122 alin. 1 lit. d din Codul Penal din 1969 rap. la art. 124 din Codul Penal din 1969, de 7 ani și jumătate (...)**”, concluzie care se impunea a fi fost menținută și cu privire la pedeapsa ce ar fi rezultat ca urmare a aplicării pedepsei prevăzute de art. 7 al. 2 din Legea 39/2003.

Subliniez că, în situația unei judecăți juste și imparțiale, atât aplicarea legii penale mai favorabile cât și modul de calcul al prescripției trebuiau să fie aplicate indiferent de persoana inculpatului, soluția prescrierii răspunderii penale adoptată pentru inculpata Rus Cerasela Elena impunându-se a fi adoptată și față de subsemnatul: „**Termenul de prescripție specială a început să curgă la 07.04.2004 și s-a împlinit în iulie 2012 cu consecința încetării procesului penal.**”

Față de cele de mai sus, este evident că instanța a adoptat în mod nejustificat o soluție diametral opusă în cazul subsemnatului atunci când a considerat că în ceea ce mă privește nu a intervenit prescripția răspunderii penale, aplicând o evidentă dublă măsură a justiției administrate în prezenta cauză în care, pentru aceleași fapte sancționate de către aceleași norme penale cu aceleași limite de pedeapsă, legea penală mai favorabilă a fost în mod diferit stabilită pentru coinculpații în dosar, aplicând în mod nejustificat și nelegal un calcul diferențiat al prescripției pentru subsemnatul.

B. Instanța, deși a avut ca temei al hotărârii sale noul Cod Penal, a individualizat pedeapsa subsemnatului în temeiul cu unei dispoziții legale abrogate, dispozițiile art. 7 - 10 și 13 din Legea 39/2003 fiind abrogate de către art. 126 din Legea 187/2012.

Așa cum am arătat și mai sus, instanța de apel deși în dispozitiv a făcut vorbire noua normă penală aplicabilă în speță (art. 367 alin. 1 C.pen.), în cursul motivării sale instanța a considerat că „**vinovăția inculpatului Stănescu Roșca Sorin Ștefan cu privire la infracțiunea (...) infracțiunea de sprijinire a unui grup infracțional organizațional, prev. de art. 7 din Legea nr. 39/2003, este, în cauză, dovedită**”, maximul special de pedeapsă (20 de ani!) prevăzut de norma abrogată - disp. art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 - constituind falsul argument avut în vedere stabilirii criteriului de individualizare a pedepsei subsemnatului, respectiv „**aplicarea unei pedepse ferme**”, (pag. 83 din Decizie) severe, viciatul mecanism logico-juridic având ca efect „**condamnarea inculpatului pentru ambele infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată**”.

Recurs în casație

Acest fapt este fără tăgadă demonstrat de faptul că în motivarea sa la pagina 82 instanța recunoaște și motivează măsura neaplicării pentru subsemnatul a legii penale mai favorabile: **„chiar dacă potrivit codului penal anterior termenul de prescripție specială a răspunderii penale este împlinit pentru infracțiunea de utilizare a informațiilor privilegiate, infracțiunea de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat prev. de art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 are limite mari de pedeapsă, de la 5 la 20 de ani, iar Curtea s-a orientat spre aplicarea unei pedepse ferme (...)”**

Față de această situație arăt că în situația în care instanța a stabilit ca fiind mai favorabilă legea penală în vigoare, în aplicațiunea principiului *mitior lex* **vinovăția subsemnatului NU putea fi analizată din prizma dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 atâta vreme cât această dispoziție legală era în mod expres abrogată odată cu intrarea în vigoare a noului Cod Penal**, conform dispoziției exprese a **articolului 126 din Legea 187/2012**, care prevede că: **„Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1.(...) 2. Articolele 7 - 10 și 13 se abrogă . 3. În tot cuprinsul legii, trimiterile la art. 7 se vor considera făcute la art. 367 din Codul penal.”** (!!!)

Subliniez că, potrivit Expunerii de motive (Titlul VIII pct. 2.87) în domeniul criminalității organizate s-a urmărit crearea unei incriminări cadru și renunțarea la paralelismul existent între textele de lege în vigoare în acest domeniu, respectiv Legea nr. 39/2003, art.323 din v.C.pen. și art.167 din același cod, **toate aceste infracțiuni fiind înlocuite de cea prevăzută de art. 367 din Noul Cod penal. Prin reglementarea din Noul Cod penal s-a preluat conținutul constitutiv al infracțiunii, astfel cum este reglementat de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, fiind reduse limitele de pedeapsă prevăzute pentru sancționarea acesteia, prin urmare legea nouă este mai favorabilă.**

Față de această situație arăt că instanța de apel era obligată să se raporteze la dispozițiile art. 367 C.pen. care, instituind limite inferioare de pedeapsă pentru fapta care sunt acuzat că aș fi comis-o, indiferent de modul în care ar fi individualizat pedeapsa în ceea ce mă privește, trebuia să determine instanța să admită solicitarea subsemnatului de a constata intervenirea prescripției speciale a răspunderii penale pentru ambele fapte de care sunt acuzat că le-aș fi comis.

Acest lucru însă nu s-a întâmplat căci, deși în hotărâre s-a menționat că **„în raport cu Codul penal identificat în cauză ca fiind legea mai favorabilă aplicabilă inculpatului, Curtea va proceda la încadrarea juridică a faptelor în noile texte de lege”, instanța de apel a procedat în mod abuziv în ceea ce mă privește la individualizarea pedepsei în raport de pedeapsa mai grea care mi-ar fi putut fi aplicată - respectiv art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003**, instanța exprimând în mod expres și explicit acest lucru atunci când a menționat în hotărâre că **„Curtea s-a orientat la aplicarea unei pedepse ferme și nu a identificat circumstanțe atenuante în favoarea inculpatului, astfel că, potrivit Codului penal în vigoare, date fiind limitele reduse de pedeapsă pentru infracțiunea de sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat, chiar prin aplicarea tratamentului sancționator în cazul concursului de infracțiuni care impune aplicarea unui spor de 1/3 din cealaltă pedeapsă aplicată, s-ar ajunge la o pedeapsă mult mai redusă.”** (pag. 83 din Hotărâre).

Nu în ultimul rând, arăt pe această cale că **art. 367 C.pen., care incriminează în noul Cod penal „Constituirea unui grup infracțional organizat”, stabilește pedepse mai mici atât pentru varianta tip cât și pentru varianta calificată a mai sus amintitei infracțiuni.** Or, sub imperiul noii reglementări penale, având în vedere că **„scopul grupului infracțional organizat”** a fost manipularea pieței de capital - așa cum reiese din rechizitoriu, și nu spălarea de bani - așa cum în mod forțat și neîntemeiat a interpretat instanța de apel (infracțiune care dealtfel nici nu mai face dintre cele incluse în rândul „infracțiunilor grave” enumerate de art. 2 lit. b din Legea 39/2003 în urma modificărilor aduse de Legea 187/2012) - **limita specială de pedeapsă ar fi fost de 5 ani, fapt care obligau instanța de apel să constate intervenirea prescripției speciale a răspunderii penale a subsemnatului**, așa cum am arătat mai sus.

Recurs în casație

În plus în mod greșit instanța, în motivarea sa, a reținut că „*infrațiunea de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat prev. de art. 7 alin 1 din Legea 39/2003 are limite mari de pedeapsă, de la 5 la 20 de ani*”, deși, chiar și sub imperiul vechii reglementări instanța era ținută să facă aplicațiunea disp. alineatului 2 al articolului mai sus menționat care prevedeau că „**Pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. 1 nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat**”, scop care era „*utilizare a informațiilor privilegiate, faptă prevăzută și ped. de art. 279 alin. 1 (...) din legea nr. 297/2004*” (pag. 82 din Decizia 1156/A).

În situația în care instanța de apel s-ar fi aplecat cu atenție și imparțialitate asupra prezentei spețe ar fi trebuit să o determine să constate că, odată abrogate disp. art. 7 - 10 din Legea 39/2013, **incidente în speță deveneau disp. art. 367 al. 1 n.C.pen.**, care prevăd că „**Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.**”

Acest fapt este atestat fără putință de tăgadă de **Decizia nr. 12/2014 pronunțată la 08.07.2014 de către Înalta Curte de Casație și Justiție** care, la sesizarea formulată de către Curtea de Apel Brașov, Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 790/62/2014, în baza **art. 475 din Codul de procedură penală** a dispus că:

„Analizând conținutul noii incriminări, se constată că acțiunile care reprezintă elementul material al laturii obiective a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzut de art. 367 din Codul penal, respectiv inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea, sunt identice cu acțiunile care constituiau elementul material al infracțiunilor prevăzute de art. 7 alin. (1) și art. 8 din Legea nr. 39/2003 și art. 323 din Codul penal anterior. (...)

În condițiile actualei reglementări, care a mărit în mod evident sfera de aplicare a normei de incriminare, (...), distincția dintre art. 7 din Legea nr. 39/2003 și acestea fiind dată chiar de elementele la care legiuitorul a înțeles să renunțe prin modificările operate în definiția noțiunii de grup infracțional organizat, rezultă că **noua dispoziție a art. 367 din Codul penal a preluat atât prevederile art. 7 (aspect necontroversat în practică), cât și pe cele ale art. 323 din Codul penal anterior și ale art. 8 din Legea nr. 39/2003, faptele prevăzute de aceste texte de lege nefiind dezincriminate.** (...) **De asemenea, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, explicația abrogării vechilor dispoziții ale art. 7-10 din Legea nr. 39/2003 constă în faptul că ipotezele reglementate de legea specială se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal.**”

Fată de cele învederate mai sus subliniez că și în situația în care noul Cod penal a fost considerat a fi legea mai favorabilă, faptele subsemnatului trebuiau să fie analizate doar în lumina și sub imperiul dispozițiilor art. 367 din noul Cod Penal și nu din perspectiva art. 7 alin.1 din Legea 39/2003, fapt care NU a fost respectat de către instanța de apel și care a determinat aplicarea altor limite decât cele prevăzute de legea penală în vigoare.

Având în vedere toate argumentele mai sus enunțate, Înalta Curte va trebui să constate că în hotărârea mai sus menționată au fost aplicate alte limite decât cele prevăzute de lege, instanța de apel făcând aplicațiunea unei dispoziții legale abrogate care prevedea limite de pedeapsă mult mai mari decât cele prevăzute de art. 367 n.C.pen. - dispoziție aplicabilă în speță, motiv pentru care vă solicit să constatați că întreaga construcție logico - juridică a hotărârii pe care o atacăm a fost viciată.

Recurs în casație

5. Fată de toate cele menționate mai sus vă solicităm să admiteți Recursul în casație al subsemnatului, având în vedere că cele invocate mai sus se circumscriu sferei de aplicabilitate a art. 438 al. 1 pct. 12, precum și faptului că acestea nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecății apelului.

Motivul pentru care subsemnatul nu am putut formula cereri sau apărări cu privire la cele arătate mai sus constă în faptul că, în pofida invocării de către instanța ca temei de drept pentru „schimbarea încadrării juridice a faptelor în noile texte de lege” dispoziția procedurală prevăzută de **art. 386 alin. 1 C.pr.pen., instanța NU a respectat dispozițiile imperative ale normei invocate.**

Arăt pe această cale că deși era obligată în mod expres de către dispozițiile art. 386 alin. 1 să „pună în discuție noua încadrare”, **instanța NU a pus în discuția subsemnatului noua încadrare juridică și cu atât mai puțin nu mi-a atras atenția că pot cere „lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecării”, CI, instanța a trecut la schimbarea încadrării după momentul rămânerii în pronunțare și, fără nicio dezbatere contradictorie**, completul „a avut în vedere” în evaluarea sa doar „pedeapsa aplicabilă în cazul concret, în raport cu evaluarea criteriilor de individualizare raportat la fapta comisă de inculpat (împrejurările, modul de comitere, mijloacele folosite, rezultatul produs) și persoana acestuia (conduita avută în cursul procesului penal de neasumare a faptelor și consecințelor acestora)” (pag. 82 din Decizia 1156/A).

Nu în ultimul rând, subliniem că instanța de apel a casat hotărârea de fond a Secției I a Tribunalului București - Sentința penală 726/2012 - fără a administra în ceea ce mă privește niciun alt probatoriu în afara celui administrat la fond și în baza căruia fusesem achitat - fapt care contravine în mod flagrant practicii constante a CEDO (a se vedea și Cauza Mischie vs. România - 50224/07, Ekbatani vs. Suède, Constantinescu vs. Roumanie, no 28871/95, Dondarini c. Saint-Marin, no 50545/99, Igual Coll c. Espagne, no 37496/04, Găitânaru vs. România și Hogeia c. Roumanie, no 31912/04).

III. subsemnatul am fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală (art. 438 alin. 1 pct. 7 C.pr.pen.)

În fapt, subsemnatul am fost condamnat pentru că aș fi „cunoscut detaliile „operațiunii” organizate de tranzacționare a acțiunilor simbol RRC în prima zi de listare la bursă” (pag. 81), ca aș fi „valorificat informațiile primite de la inculpatul Patriciu Dan Costache” pentru tranzacționarea de acțiuni RRC și că „în contextul dovedit al existenței operațiunilor manipulative concertate de inculpații Patriciu Dan Costache, Stephenson George Philip și Hart Colin Richar, Curtea reține că inculpatul Stănescu-Roșca Sorin Ștefan a sprijinit grupul infracțional organizat” (pag. 82).

În realitate și în acord cu ansamblul probator existent în cauza, subsemnatul pur și simplu am cumparat acțiuni RRC în data de 7.04.2004 la fel ca multe alte persoane fizice/juridice, la un pret triplu față de pretul cel mai mic cu care au fost cumparate alte acțiuni RRC în aceeași zi (cum a recunoscut și acuzarea în concluziile din apel), fără să fi fost primul cumparator și **dupa ce am aflat despre listarea la bursa a acțiunilor RRC din presa (aceasta nefiind vreo informație secretă, privilegiată în sensul legii, așa cum voi arata mai jos).**

Astfel, după cum vom dovedi în continuare, **subsemnatul am fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală** pentru că pe de-o parte, în cazul de față nu a existat nicio informație privilegiată și prin urmare nu se poate pune problema utilizării de către mine a unei astfel de informații inexistente, iar pe de altă parte, subsemnatul nu am savarsit nicio faptă de sprijinire a grupului infracțional ci pur și simplu am cumparat niște acțiuni RRC, la fel ca alte persoane, respectând procedura impusă pentru tranzacționarea la bursa.

Or, în accepțiunea **Art. 438 pct. 7 din noul C.pr.pen** care prevede ca motiv de recurs în casație „**Fapta nu este prevăzută de legea penală**” nu cuprinde doar situația în care fapta este contravenție și nu infracțiune, **ci orice caz în care o faptă savarsită nu intruneste elementele constitutive ale unei infracțiuni.**

Altfel, instanța supremă penală va putea avea în vedere nu doar situația în care este vorba de contravenții, devenind instanța specializată în analizarea contravențiilor, Legiitorul având însă în vedere și orice situație în care fapta nu se încadrează în textul legii penale, fără însă a întruni elementele constitutive ale unei contravenții.

În cele ce urmează voi dovedi că **subsemnatul am fost condamnat pentru o infracțiune care nu este prevăzută ca atare de textul de lege invocat în acuzare.**

A. Cu privire la infracțiunea de folosire a informației privilegiate (prevăzută de art.279 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital²) pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 1 an

Subsemnatul am fost condamnat pentru savârșirea infracțiunii de „utilizare a informațiilor privilegiate, faptă prev. și ped. de art. 279 alin. 1 cu referire a art. 245 alin. 1 teza I din Legea 297/2004” (a se vedea filele 6, 406 și 411 din rechizitoriu și 80 - 83 din Decizie).

În primul rând arăt că **ca potrivit art. 272 din Legea 297/2004 prevede: “Constituie contravenții următoarele fapte: a) încălcarea prevederilor prezentei legi ori ale reglementărilor emise de C.N.V.M. în aplicarea prezentei legi”, prin urmare, orice încălcări ale legii, cu excepția celor care constituie infracțiuni reprezintă contravenții.**

Ca atare, neîndeplinirea condițiilor esențiale elementul material al infracțiunii prev. de art. 279 din Legea nr. 297/2004 ca urmare a neîncadrării conduitei inculpatului în dispozițiile anterior menționate, face ca eventuala faptă să fie contravenție, aspect care se încadrează perfect în interpretarea restrictivă a sintagmei “fapta nu este prevăzută de legea penală”, interpretare anterioară intrării în vigoare a Codului de procedură penală actual.

Or, pentru a putea fi calificată ca infracțiune și încadrată într-una din situațiile la care face art 279 din Legea nr. 297 / 2004, rezulta interdicția de tranzacționare în baza unei informații privilegiate, informație care ar trebui să îndeplinească următoarele condiții :

- a) informația trebuie să fie **de natura precisă**;
- b) **sa se refere în mod direct sau indirect la unul sau mai multi emitenti ori la unul sau mai multe instrumente financiare**
- c) **ar putea avea un impact semnificativ asupra pretului** acelor instrumente financiare, sau asupra pretului instrumentelor financiare derivate cu care se afla în legătură.

În ceea ce privește fapta de a utiliza informații privilegiate, subsemnatul am fost condamnat pe motivul că aș fi primit și folosit o informație privilegiată, în rechizitoriu vorbindu-se în mod generic despre **o divulgare “privind termenii și condițiile în care urmează să se desfășoare operațiunile de tranzacționare”** (fila 181 din rechizitoriu), iar în hotărârea de condamnare „Curtea, din evaluarea probelor administrate, constată că inculpatul Stănescu-Roșca Ștefan-Sorin a utilizat la data de 7.04.2004, informația privilegiată privind termenii și condițiile în care urmează să se desfășoare operațiunile de tranzacționare a acțiunilor cu simbolul RRC din data de 07.04.2004, dezvăluită anterior datei de 01.04.2004 de inculpatul Patriciu DC” (pg. 82 din Decizie).

Însă **nici rechizitoriul și nici hotărârea de condamnare nu precizează care au fost în concret „termenii și condițiile”, pretins furnizate subsemnatului de către Patriciu Dan Costasche**, singurul argument în sprijinul tezei acuzatorii fiind discuția telefonică din data de **06.04.2004, orele 08,16 a.m.** (convorbire avută ulterior datei de 01.04.2004 - reținută de instanță, înregistrare ilegală de altfel pe care instanța trebuia să o excludă din probatoriu) când „*inculpatul Patriciu Dan Costache insistă în vederea depunerii de către acesta a sumelor necesare tranzacțiilor ce urmau a fi executate ziua următoare și îi comunică societatea de intermediere care urma să execute ordinele, SSIF TVM SA precum și adresa sediului*” (pag. 82 Decizie).

² Săvârșirea cu intenție a faptelor prevăzute la art.237 alin.(3), art.245-248 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă, în limitele prevăzute la art.276 lit.c), și cu pedeapsa accesorie a interdicției prevăzute la art.273 alin.(1) lit.c) pct.3.

Recurs în casație

Facem însă precizarea că în decizia de condamnare recurentul inculpat a fost condamnat pentru alta faptă decât pentru cea pentru care a fost trimis în judecată și care este prezentată la fila 62 și 82 din decizie.

Astfel la fila 82 instanța arată că informația privilegiată a fost dezvăluită inculpatului recurent anterior datei de 01.04.2004 deși rechizitoriul arată că data de 06.04.2004.

La aceeași pagină, dar și la pagina 62, informația primită ar fi fost aceea că o societate terta (Rompetrol SA – VEGA) intenționează să vândă acțiuni deținute la Rompetrol Rafinare SA – RRC, mai precis că o terta societate va vinde un pachet de acțiuni dintre cele ce faceau obiectul tranzacționării.

Prin urmare, de abia în decizia de condamnare din apel se arată care ar fi informația primită (alta decât cea pe care rechizitoriul o precizează). Astfel, chiar dacă acceptăm că informația precisă este cea evidențiată de abia în decizia de condamnare, vom observa că

- informația că o terta societate va vinde un pachet de acțiuni dintre cele ce faceau obiectul tranzacționării **nu se referă la emitent ci la un tert;**
- O informație imprecisă, privitoare la niste termeni și niste condiții ale unei tranzacții (nespecificate) nu ar putea avea un impact semnificativ asupra pretului acelor instrumente financiare, sau asupra pretului instrumentelor financiare derivate cu care se afla în legătură, întrucât ceva nespecificat nu poate avea un efect clar definit de lege, nici măcar rechizitoriul nearatând în ce fel ar fi influențat aceste aspecte o informație neprecisă presupus utilizată de subsemnatul.

Pentru toate aceste motive este evident că îndemnul și informațiile date subsemnatului de către Patricu DC NU sunt informații privilegiate, acestea nefiind informații cu privire la “termenii și condițiile în care urmează să se desfășoare operațiunile de tranzacționare a acțiunilor cu simbolul RRC”

Astfel, în cazul în care “termenii și condițiile în care urmează să se desfășoare operațiunile de tranzacționare” înseamnă termenii și condițiile legate de cumpărarea de acțiuni de către subsemnatul, menționate în contractul de cumpărare acțiuni (pentru că eu doar la această tranzacție am participat și nu la listarea pe bursă sau întreaga operațiune bursieră), se poate observa faptul că nu mi-a fost adus la cunoștință acest aspect de către Dan Costache Patriciu, dar mai mult, aceste termene și condiții menționate în contractul cu broker-ul sunt prevăzute ca format standard în astfel de contracte pretiparite și puse la dispoziție de societățile de investiții, deci nu sunt inserate de client, urmare a cunoașterii lor anterioare (a se vedea și contractul semnat de subsemnatul, cu condiții prestabilite de broker, unde s-au inserat olograf aspecte care nu pot fi considerate ca derivând din vreo informație privilegiată, respectiv numele inculpatului etc.).

Cu privire la ceea ce s-a precizat de abia în decizia de condamnare din apel, învederam faptul că vânzarea de acțiuni de către un tert și nu vânzarea tuturor acțiunilor, ci a unei părți din totalul acțiunilor nu a influențat în niciun fel pretul format pe piață, întrucât **subsemnatul nu am cumpărat acțiuni de la acest vânzător la pretul inițial de 116 lei/acțiune, ci ulterior de la un alt vânzător la un pret de aproape trei ori mai mare, așa cum a arătat și acuzația atât în rechizitoriu, cât și în concluziile din apel.**

Prin urmare, pe de o parte această acuzație apare de abia în decizia din apel, iar pe de altă parte, nu se încadrează în dispozițiile legale și în situația de fapt.

Fata de ansamblul probelor existente în cauză, instanța de apel m-a condamnat deși nu s-a putut dovedi *dincolo de orice îndoială rezonabilă* că subsemnatul am folosit informații precise, nedestinate publicului, cele de mai jos demonstrând faptul că această primă acuzație este neîntemeiată din mai multe perspective:

a) În acest caz nu a existat nicio informație privilegiată, în sensul prevăzut de Legea 297/2004 deoarece **informația privind listarea la bursă (BVB) a acțiunilor RRC precum și data lor de tranzacționare (7.04.2004) era o informație publică, accesibilă oricărei persoane;**

b) subsemnatul am cumpărat acțiuni RRC respectând procedura (încheierea unui contract de intermediere, deschiderea unui cont, alimentarea contului), alături de un număr

Recurs în casație

consistent de alte persoane care au cumparat actiuni RRC (si care nu au fost puse sub acuzare), fara a achizitiona actiunile la pretul cel mai mic l-a care s-au cumparat in ziua respectiva (116 lei/actiune) ci la un pret aproape triplu fata de acesta (300 lei/actiune) si fara a fi primul care a cumparat aceste actiuni RRC.

a) Raportat la definitia informatiei privilegiate prevazuta de Legea 297/2004³ subliniem faptul ca in prezenta cauza nu poate fi vorba despre existenta unei informatii privilegiate deoarece informatia privind listarea la bursa si tranzactionarea actiunilor RRC precum si data tranzactionarii era o informatie publica aspect dovedit de urmatoarele:

- inscrisurile depuse de inculpatul Sorin Rosca Stanescu la dosar confirma faptul ca era cunoscuta publicului intentia de listare a actiunilor RRC la Bursa de Valori Bucuresti (BVB) precum si data primei zile de tranzactionare (un exemplu in acest sens fiind Ziarul Financiar din data 24 martie 2004 in care se mentioneaza ca “Compania Rompetrol Rafinare (rafinaria Petromidia), din cadrul grupului Rompetrol condus de omul de afaceri Dinu Patriciu, va fi listata la Bursa de Valori Bucuresti (...)” sau revista Banii nostri din data de 30.03.2004 in care se specifica “Suspendate din noiembrie pe Rasdaq, actiunile Rompetrol-Petromidia vor fi tranzactionate incepand din 7 aprilie la bursa”);

- numerosi martori din acest dosar au confirmat faptul ca aceasta informatie era publica:
- martorul Lichiardopol Nicolae-Mirel: “Listarea societatii Rompetrol la BVB era o informatie publica, despre care se vorbise, daca nu ma insel, inca din momentul in care reprezentantii ROMPETROL anutaseră retragerea de pe Piata RASDAQ.(...) Cred ca inainte cu o saptamana, doua de listare, ROMPETROL a facut o conferinta de presa si cred ca dl.Dinu Patriciu a anuntat data listarii”;
- martorul Verestoy Attila : “La inceputul lunii aprilie 2004 a fost facut public anuntul privind listarea actiunilor RRC, eu dorind sa investesc in aceste titluri”;
- martorul Alexandru Petra “Referitor la momentul si modalitatea prin care sa facut cunoscuta public inscrierea la cota bursei a actiunilor RRC precizez ca acestea s-au facut conform uzantelor bursiere, prin intermediul comunicatelor de presa, care sunt diseminate prin sistemul de comunicare al bursei catre participantii la piata pe pagina oficiala de web a bursei si prin mass media. Comunicatul privind inscrierea la cota este din data de 30.03.2004, iar comunicatul referitor la prima zi de tranzactionare a actiunilor RRC a fost din data de 01.04.2004.”
- martorul Cionca Doru : “Am aflat de pe site ul Bursei de Valori Bucuresti cu cateva saptamani inainte de listare despre tranzactionarea actiunilor ROMPETROL”;
- pe data de 9.02.2004 a fost facuta cererea de admitere la bursa (cu caracter public);
- pe data de 18.03.2004 s-a dat Hotararea 27 de inscriere la bursa – hotarare cu caracter public;
- la data de 1.04.2004 BVB (Bursa de Valori Bucuresti) a dat un comunicat de presa in care se specifica faptul ca tranzactionarea actiunilor RRC va fi pe 7.04.2004 si a avut loc si o conferinta de presa.

Deci, raportat la toate aceste aspecte inseamna ca informatia privind listarea actiunilor RRC la bursa si data tranzactionarii acestora era o informatie publica, accesibila oricui.

Informatia este privilegiata DOAR CÂND acorda un privilegiu informational unui investitor fata de alti investitori care nu cunosc respectiva informatie. In momentul in care informatia a fost facuta publica inseamna ca ea a devenit accesibila tuturor investitorilor.

³ Art. 244 “(1) ***Prin informatie privilegiată se înțelege o informație de natura precisă care nu a fost făcută publică, care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți ori la unul sau mai multe instrumente financiare, și care, dacă ar fi transmisă public, ar putea avea un impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare, sau asupra prețului instrumentelor financiare derivate cu care se afla în legătură.***”

Recurs în casație

În plus, **pentru ca o informație să aibă caracter privilegiat în sensul legii trebuie**, ca și condiție fundamentală și indispensabilă, **să nu aibă caracter public, să nu fi fost adusă la cunoștința publicului.**

Per a contrario, dacă a fost făcută publică nu mai poate avea caracter privilegiat de vreme ce oricine poate afla despre existența acesteia.

În concluzie, pentru a fi condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 279 din Legea 297/2004, ar fi trebuit să se fi demonstrat că **subsemnatul aș fi folosit o informație privilegiată „care, dacă ar fi transmisă public, ar putea avea un impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare, sau asupra prețului instrumentelor financiare derivate cu care se afla în legătură.”. Or, subsemnatul nu am deținut niciodată o asemenea informație!**

Chiar dacă coînculpatul Dan Costache Patriciu ar fi transmis oricarei persoane o astfel de informație, **fata de caracterul public al acesteia**, chiar transmiterea acesteia într-o conferință de presă (cum de altfel a și făcut-o, dovada stau extrasele de presă depuse în apărare) **lipsește informația de caracterul inaccesibil publicului.**

Mai mult decât atât, nici din rechizitoriu și nici din hotărâre nu se înțelege la ce se referă această presupusă informație privilegiată: la volumul acțiunilor sau la prețul inițial de tranzacționare. Ori se știe că o informație privilegiată trebuie să aibă o natură precisă, ceea ce din nou este evident că nu e cazul.

În speta, faptul că există un interes pentru cumpărarea de acțiuni RRC rezultă nu doar din volumul tranzacțiilor realizate de alte persoane (fizice și juridice) nementionate în rechizitoriu, dar și de faptul că atât inculpații (Pantis Sorin) și martorii audiati (de exemplu Verestoy Attila, chiar și Ionel Oprea) dar și înscrisurile depuse de noi în probație arată faptul că, în acea perioadă prezentarea acestei societăți, dar și a listării, s-a făcut în mod laudativ, deci era logic ca orice potențial investitor să fie atras de aceste acțiuni.

Cu privire la achiziționarea unor acțiuni în prima zi de tranzacționare, atât inculpații (Popovici Irina Mihaela, de exemplu) cât și martorii audiati în cauză (Stirbu Constantin, Nicolae Gheorghe, Milea Ionuț Bogdan, Stere Farmache) au vorbit despre faptul că există un interes general, al oricărui investitor de a cumpăra în prima zi de tranzacționare, zi în care șansele de câștig par cât mai mari.

În considerarea acestei logici generalizate pe piața valorilor mobiliare și subsemnatul am considerat că este o investiție bună să cumpăr acțiuni RRC în prima zi de tranzacționare.

b) În continuare, dorim să evidențiem și alte aspecte care dovedesc faptul că această infracțiune de care am fost condamnat nu există, nefiind prevăzută de legea penală:

- **subsemnatul NU am cumpărat acțiuni RRC la prețul de 116 lei/acțiune**, prețul cel mai mic la care s-au cumpărat acțiuni RRC în ziua de 7.04.2004 (prețul de deschidere) și la care au cumpărat mai multe persoane fizice/juridice, **ci am cumpărat la prețul de 300 lei/acțiune**. Or, presupunând că aș fi avut o informație privilegiată, în mod sigur că aș fi folosit-o ca să cumpăr la cel mai mic preț la care s-au vândut acțiunile și nu la un preț aproape triplu;

- sunt alte persoane fizice/juridice care au cumpărat la preț mult mai mic decât mine fără să fi fost puse sub acuzare (Voiculescu Camelia - 250 lei/acțiune, Stanciu Octavian -116 lei/acțiune, SC NEXXT SERV SRL – 116 lei/acțiune, Leo Overseas LTD – 195,18 lei/acțiune preț mediu, Clairmont Holdings LTD. – CLAIRMO – 185,83 lei/acțiune preț mediu; Papaioannis A.Ioannis – 116 lei/acțiune; Vitoratos Andrew – 116 lei/acțiune)⁴. Deci, aceste persoane nu au beneficiat de vreo informație privilegiată? De vreme ce nu au fost puse sub acuzare înseamnă că nu și atunci cum se explică faptul că totuși au știut despre listarea acțiunilor și au cumpărat acțiuni RRC și chiar la un preț mult mai mic decât mine?

- bursa s-a deschis la 10:15, iar eu am cumpărat abia la ora 10.30, fiind alte persoane care au cumpărat înaintea mea (ex. Voiculescu Camelia, Verestoy Attila etc.).

⁴ Conform Istoricului privind tranzacțiile relevante cu acțiuni emise de S.C.Romp petrol Rafinare S.A. EFECTUATE LA BURSA DE VALORI BUCUREȘTI ÎN PERIOADA 07.04.2004 – 15.04.2004.

Recurs în casație

- subsemnatul nu am vandut in aceeasi zi actiunile RRC, spre a se considera ca am realizat o speculatie, ci le-a, vandut abia la 14.04.2004 si 15.04.2004, in timp ce unii cumparatori au vandut chiar in aceeasi zi in care au cumparat actiunile (ex. Stanciu Octavian);
- faptul ca am vandut ulterior actiunile la un pret mai mare este o chestiune care a tinut de evolutia ulterioara a pretului, care putea sa fie si descrescatoare, subsemnatul dorind sa realizeze o investitie, nu o speculatie;
- pretul la care s-au vandut actiunile RRC a fost un pret normal pentru o piata de capital. In plus, Decizia CA a SC Rompetrol SA din data de 02.04.2004 avea un caracter permisiv aprobând *“vanzarea...unui numar de maxim 1.600.000.000 actiuni...la minim 116 lei”*.
- intentia mea de a cumpara actiuni RRC exista inainte de discutia din 06.04.2004 cu inculpatul Patriciu (prin care se presupune ca mi-ar transmis informatia privilegiata), fapt demonstrat irefutabil de împrejurarea conform căreia contractul de imprumut a fost incheiat de mine cu *DAI LLC – Insulele Virgine* la data de **04.04.2004!!!** Or, în acest contract se mentiona în mod expres faptul ca imprumutul urmeaza a fi platit in contul lui de la SSIF TVM SA pe cand domnul Patriciu mi-a transmis informatia pretins privilegiata la data de 06.04.2004, deci ulterior.

Un alt aspect, o alta acuzatie pe care dorim sa o clarificam si sa o demontam totodata este urmatoarea: conform Parchetului *“Patriciu Dan a efectuat demersuri in vederea urgentarii deschiderii contului si depunerii sumelor corespunzatoare cumpararii de actiuni RRC si pentru Stanescu Rosca Sorin Stefan, comunicandu-i si indicandu-i acestuia, modalitatea in care urmeaza sa actioneze in acest scop. Cu acest prilej cei doi stabilesc modul de deschidere a contului de intermediere si alimentarea acestuia cu numerar la SSIF TVM SA.”*

Or, cum am aratat mai sus, banii imprumutati de inculpatul intimat erau prevazuti a se fi platit inca de la data incheierii imprumuturilor direct societatii de brokeraj TVM SA, prin urmare inca de dinainte de pretinsa convorbire telefonica inculpatul intimat alesese societatea TVM SA, nici macar indicarea societatii nefiind realizata de inculpatul Patriciu, ca atare nici acest aspect nu reprezinta o informative si cu atat mai mult una privilegiata.

Ca atare, este o afirmatie extrem de lipsita de orice logica si evident neprobata sustinerea acuzarii deoarece inculpatul intimat a facut ceea ce trebuie sa faca orice persoana care vrea sa tranzactioneze la bursa: si-a deschis un cont, l-a alimentat cu bani, a semnat un contract de intermediere - conditii fara de care nu poti deveni jucator pe piata bursei.

Contractul de intermediere incheiat de intimatul inculpat cu SSIF TVM SA este unul standard, tip, nu este un contract special creat pentru el sau care sa contina clauze speciale pentru inculpatul Sorin Stefan Rosca Stanescu, in care, cum am aratat, sa se fi inserat termeni si conditii devalate anterior de coinculpatul Patriciu Dan Costache.

Repetam, inculpatul a urmat o procedura standard pentru a cumpara actiuni la bursa: a incheiat un contract de intermediere si si-a deschis un cont, pe care l-a alimentat in vederea cumpararii de actiuni – acestia sunt niste pasi obligatorii, pe care ii urmeaza toti cei care vor sa cumpere actiuni la bursa si deci nu se intelege care este caracterul suspect al acestor fapte savarsite de inculpat si care sunt absolut banale in acest domeniu a tranzactionarii la bursa⁵.

Deci, nu era necesar ca inculpatul sa-i indice cum sa tranzactioneze la bursa, cum sa-si deschida un cont in vederea cumpararii de actiuni deoarece acestea sunt chestiuni notorii pe care le stie orice persoana care vrea sa cumpere actiuni la bursa.

⁵ *“Art. 4 Obligatiile intermediarului: 4.1 In baza prezentului contract Intermediarul deschide, opereaza si mentine in evidentele sale un cont de numerar, in vederea efectuarii platilor si incasarilor aferente operatiunilor cu valori mobiliare.(...)”*

4.2 Intermediarul deschide contul de valori de mobiliare al Clientului la BVB si efectueaza activitatile aferente operarii si mentinerii acestuia, in baza efectuarii de “tranzactii bursiere.” (Contract nr. 47 din data de 06.04.2004 incheiat intre TVM SA si subsemnatul)

B. Subsemnatul nu am savarsit fapta de aderare sau sprijinire a unui grup infraccional organizat prev. de art. 7 din Legea 39/2003.

In rechizitoriu se metioneaza ca *“Fapta invinuitului Rosca Stanescu Sorin Stefan, care a aderat si a sprijinit grupul infraccional organizat constituit de inculpatii Patriciu Dan Costache in perioada 07.04 – 20.04.2004 impreuna cu inculpatii Stephenson George Philip si Hart Colin Richard, in scopul manipularii pretului actiunilor RRC si folosirii de informatii privilegiate cu consecinta spalarii banilor rezultati din aceste infractiuni prin conturile persoanelor fizice sau juridice afiliate grupului Rompetrol, intruneste elemetele constitutive ale infractiunii aderare sau sprijinire sub orice forma a unui grup infraccional organizat, fapta prev. si ped. de art. 7 din Legea nr. 39/2003”, instanța reținând în hotărârea de condamnare doar că „în contextul dovedit al existenței operațiunilor manipulative concertate de inculpații Patriciu Dan Costache, Stephenson George Philip și Hart Colin Richar, Curtea reține că inculpatul Stănescu-Roșca Sorin Ștefan a sprijinit grupul infraccional organizat”...*

Or, așa cum am arătat în mod constant în apărările mele, **nici în rechizitoriu și nici în hotărârea de condamnare nu se prezintă în ce consta aceasta aderare sau cum s-a materializat sprijinirea, aparand ca o acuzație generică.**

Subliniem faptul ca nu exista nicio proba care sa sustina existenta acestei infractiuni si nu este explicat in niciun fel (si evident nici probat) felul, modalitatea prin care eu aș fi sprijinit acest presupus grup infraccional.

Mai mult, majoritatea inculpatilor nu mă cunosteau personal (m-au cunoscut în cadrul acestui proces), nu aveau nici direct și nici indirect vreo legatura cu mine, iar cei care mă cunosteau din mass media sau personal nu au avut vreo legatura de afaceri sau vreo implicare cu acesta legata de tranzactionarea de actiuni RRC.

Față de toate cele de mai sus subliniez următoarele aspecte:

- a) **Fapta de a adera sau constitui un grup infraccional organizat prin savarsirea unei infractiuni neprevazute de lege ca facand parte dintre infractiunile grave, nu este prevazuta de legea penala.**

Prin urmare, **constituirea unui grup infraccional organizat nu se poate realiza decat prin savarsirea unei infractiuni grave, dintre cele prev. de legea 39/2003, nu prin savarsirea unei infractiuni care nu are astfel de caracter, infractiuni printre care nu fac parte și cele prevăzute de Legea 297/2004.**

In subsidiar, mentionam ca nici aderarea la un grup infraccional organizat nu se poate realiza decat prin savarsirea unei infractiuni grave.

Dealtfel, premise constituirii si aderarii, sprijinirii unui grup infraccional organizat o constituie savarsirea sau intentia de a savarsi una sau mai multe infractiuni grave (potrivit art. 2 din Legea nr. 39/2003)⁶ or infractiunea de utilizare a informatiei privilegiate nu este una care sa aiba, potrivit definitiei legale acest caracter, avand limita mimina de pedeapsa de 6 luni, nu 5 ani cum prevede legea

⁶ b) infractiune grava - infractiunea care face parte din una dintre urmatoarele categorii:

1. omor, omor calificat, omor deosebit de grav; 2. lipsire de libertate în mod ilegal; 3. sclavie; 4. santaj; 5. infractiuni contra patrimoniului, care au produs consecinte deosebit de grave; 6. infractiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor si munitiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare sau al altor materii radioactive; 7. falsificare de monede sau de alte valori; 8. divulgarea secretului economic, concurenta neloiala, nerespectarea dispozitiilor privind operatii de import sau export, deturnarea de fonduri, nerespectarea dispozitiilor privind importul de deseuri si reziduuri; 9. proxenetismul; 10. infractiuni privind jocurile de noroc; 11. infractiuni privind traficul de droguri sau precursori; 12. infractiuni privind traficul de persoane si infractiuni în legatura cu traficul de persoane; 13. traficul de migranti; 14. spalarea banilor; 15. infractiuni de coruptie, infractiunile asimilate acestora, precum si infractiunile în legatura directa cu infractiunile de coruptie; 16. contrabanda; 17. bancruta frauduloasa; 18. infractiuni savarsite prin intermediul sistemelor si retelelor informatice sau de comunicatii; 19. traficul de tesuturi sau organe umane; 20. orice alta infractiune pentru care legea prevede pedeapsa inchisorii, al carei minim special este de cel puțin 5 ani;

b) Subsemnatul nu puteam constitui, adera sau sprijini un grup infraccional organizat prin savarsirea unei fapte care exclude, in forma retinuta, interactiunea, comunicarea sau impartasirea unei informatii catre mai multe persoane.

In mod logic, folosirea unui secret este o fapta care nu presupune impartasirea acesteia unui grup de persoane, ci folosirea ei in mod ascuns, de catre o persoana care are un avantaj informational.

Aflarea unei informatii privilegiate de la o singura persoana si nu de la membrii grupului si folosirea acesteia in interesul propriu, nu al grupului, conduita descrisa in rechizitoriu⁷ intr-un mod alambicat, tocmai pentru a ocoli rigorile normei de incriminare, nu poate avea legatura cu scopul in vederea caruia a fost constituit grupul infraccional organizat sau cu activitatea sa.

Retinand ca potrivit acuzarii doar subsemnatul am primit aceasta informatie si nu alta persoana precum și că eu am folosit-o in interesul meu exclusiv, nu subzista nicio legatura a mea cu pretinsul grup infraccional intrucat niciun alt membru nu a folosit aceasta informatie, iar prin presupusa folosire a informatiei nu am ajutat grupul sa manipuleze piata de capital ori sa spele bani.

Cum spuneam, savarsirea pretinsei infractiuni nu ma putea pune in legatura sau, mai mult, nu eram in masura a sprijini demersurile unui astfel de grup, **intrucat subsemnatul am fost unul din miile de cumparatori, nu singurul sau cel care a avut vreo contributie in sensul inlesnirii manipularii pietei de capital sau al spalarii de bani.**

În acest context este evident că pretinsa operatiune bursiera cu caracter infraccional se putea desfasura si fara folosirea de către subsemnatul in interes personal a unei informatii presupus privilegiate, fapt care constituie un argument în plus în favoarea concluziei

Față de toate cele menționate mai sus, **este evident că subsemnatul am fost condamnat pentru fapte care nu sunt prevăzute de legea penală** atâta vreme cât subsemnatul nu am făcut nimic altceva decât să tranzacționez valori mobiliare pe o piață liberă, cu respectarea regulilor pieței și fără a fi beneficiat de vreo informație „privilegiată” care să îmi creeze vreun avantaj față de terțe persoane, atâta vreme cât, indiferent de relația personală pe care o aveam cu defunctul inculpat Patriciu DC, subsemnatul nu am cumpărat acțiunile la prețul cel mai mic, de vreme ce zeci de alte persoane fizice și juridice au cumpărat înaintea mea, persoane pe care, în cea mai mare parte NU le cunosc, și cu care nu am avut în niciun moment nicio înțelegere prealabilă.

⁷ In rechizitoriu se mentioneaza ca "Fapta invinuitului Rosca Stanescu Sorin Stefan, care a aderat si a sprijinit grupul infraccional organizat constituit de inculpatii Patriciu Da Costache in perioada 07.04 – 20.04.2004 impreuna cu inculpatii Stephenson George Philip si Hart Colin Richard, in scopul manipularii pretului actiunilor RRC si folosirii de informatii privilegiate cu consecinta spalarii banilor rezultati din aceste infractiuni prin conturile persoanelor fizice sau juridice afiliate grupului Rompetrol, intruneste elementele constitutive ale infractiunii aderare sau sprijinire sub orice forma a unui grup infraccional organizat, fapta prev. si ped. de art. 7 din Legea nr. 39/2003".

Asa cum am aratat in scris, in rechizitoriu nu se prezinta in ce consta aceasta aderare sau cum s-a materializat sprijinirea, aparand ca o acuzație generica, sens in care am solicitat instantei sa-mi se explice daca inculpatul a aderat sau sprijinit acest pretins grup infraccional organizat sau ambele (a aderat si sprijinit), cand anume a aderat sau sprijinit acest grup, prin ce anume fapte a aderat sau sprijinit acest grup si la ce momente, care era pozitia inculpatului Sorin Rosca Stanescu in acest grup infraccional organizat ?

Față de grava încălcare a tuturor normelor de drept material și procedural aplicabile, precum și a tuturor garanțiilor procedurale impuse de către reglementările penale române dar și a clauzelor CEaDO, vă solicit să constatați că:

I. În cursul judecății nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, judecata fiind efectuată de o instanță inferioară în grad celei competente.

II. În hotărârea mai sus menționată au fost aplicate la individualizarea pedepsei alte limite decât cele prevăzute de lege,

III. subsemnatul am fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală (art. 438 alin. 1 pct. 7 C.pr.pen.)

motiv pentru care vă solicit respectuos ca:

- 1. În temeiul art. 448 al. 2 lit. b să admiteți recursul în casație, casând hotărârea atacată urmând a dispune rejudecarea cauzei de către instanța competentă - Înalta Curte de Casație și Justiție - ținând cont la individualizarea pedepsei subsemnatului de normele penale în vigoare aplicabile în speță.sau, în subsidiar,**
- 2. În temeiul art. 448 al. 2 lit. a să admiteți recursul în casație, casând hotărârea atacată urmând a înlătura greșita aplicare a legii și a dispune încetarea procesului penal față de subsemnatul în temeiul art. 396 al. 6 rap. la art. 16 lit. f. C.pr.pen..**

Depun prezentul recurs în **19 exemplare**, dintre care unul pentru instanță, unul pentru procuror și câte unul pentru fiecare parte.

ROȘCA STĂNESCU SORIN ȘTEFAN

prin avocat
Daniel MV CHITIC

